

This publication
supersedes Israel No. 1
(1966), Cmd. 3082.

ISRAEL

Treaty Series No. 2 (1968)

Convention

between the Government of the
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and the Government of Israel

regarding **Legal Proceedings in Civil and
Commercial Matters**

London, 5 July 1966

[Instruments of ratification were exchanged on 16 August 1967 and the
Convention entered into force on 17 November 1967]

*Presented to Parliament by the Secretary of State for Foreign Affairs
by Command of Her Majesty
January 1968*

LONDON

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

2s. 3d. net

Cmd. 3513

**CONVENTION
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM
OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND THE
GOVERNMENT OF ISRAEL REGARDING LEGAL PROCEEDINGS
IN CIVIL AND COMMERCIAL MATTERS**

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of Israel;

Desiring to render mutual assistance in the conduct of legal proceedings in civil and commercial matters which are being dealt with or which it is anticipated may be dealt with by the judicial authorities in their respective territories;

Have agreed as follows:

Part I. Definitions and Scope

ARTICLE 1

(1) Except where the contrary is expressly stated, this Convention applies only to civil and commercial matters, including non-contentious matters.

(2) For the purposes of this Convention the words—

(a) “Consular Officer” shall mean any person duly appointed by the sending State to exercise consular functions in the receiving State to whom the latter has issued an exequatur or other valid authorisation;

(b) “Diplomatic Agent” shall mean the head of the mission of the sending State or a member of the diplomatic staff of that mission, duly accepted by the receiving State;

(c) “juridical persons” shall be deemed to include partnerships, companies, societies and other corporations;

(d) “nationals” shall be deemed—

(i) in relation to the Government of the United Kingdom to mean British subjects and British protected persons;

(ii) in relation to the Government of Israel to mean nationals of Israel;

(iii) in relation to both Contracting Parties to include juridical persons constituted or incorporated under the laws of the territory of such Contracting Party;

(e) “persons” shall be deemed to mean individuals and juridical persons;

(f) “territory” shall be interpreted in accordance with the provisions of Article 18.

Part II. Service of Judicial and Extra-Judicial Documents

ARTICLE 2

(1) When judicial or extra-judicial documents drawn up in the territory of one of the Contracting Parties are required to be served on persons in the territory of the other Contracting Party, such documents may be served on the recipient, whatever his nationality, by any of the methods provided in Articles 3 and 4.

(2) In Part II of this Convention the expression "country of origin" means the country from which the documents to be served emanate, and the expression "country of execution" means the country in which service of documents is to be effected.

ARTICLE 3

(1) A request for service shall be addressed and sent by a Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin to the competent authority of the country of execution, requesting such authority to cause the document in question to be served.

(2) The request for service shall be drawn up in a language acceptable in the country of execution, and shall state the names and descriptions of the parties, the name, description and address of the recipient, and the nature of the document to be served, and shall enclose the document to be served in duplicate.

(3) The document to be served shall either be drawn up in a language acceptable in the country of execution, or be accompanied by a translation into such a language in duplicate. Such translation shall be certified as correct by a Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin.

(4) For the purposes of this Convention:

(a) the languages acceptable in Israel shall be Hebrew, English, Arabic and French;

(b) the language acceptable in the United Kingdom shall be English;

(c) in respect of any territory to which this Convention is in force by reason of extension under Article 18, the notification made under Article 18 (2) shall specify the language or languages which shall be acceptable in that territory;

(5) Requests for service shall be addressed and sent:

(a) in England and Wales to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature;

(b) in Scotland to the Crown Agent, Edinburgh;

(c) in Northern Ireland to the Registrar, Supreme Court of Judicature for Northern Ireland, Belfast;

(d) in Israel to the Director of Courts.

If the authority to whom a request for service has been sent is not competent to execute it, such authority shall, except in cases where execution is refused in accordance with paragraph (7) of this Article, of its own motion forward the request to the competent authority of the country of execution and inform the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the request was sent to whom it has been forwarded for execution.

(6) Service shall be effected by the competent authority of the country of execution, who shall serve the document in the manner prescribed by the municipal law of such country for the service of similar documents, except that, if a wish for some special manner of service is expressed in the request for service, such manner of service shall be followed in so far as it is not incompatible with the law of that country.

(7) The execution of a request for service duly made in accordance with the preceding provisions of this Article, shall not be refused unless:

- (a) the authenticity of the request for service is not established, or
- (b) the Contracting Party in whose territory it is to be executed considers that the sovereignty or safety of the State would be prejudiced thereby or that such execution would be contrary to public policy.

(8) In every instance where a request for service is not executed by the authority to whom it has been sent, the latter will as soon as possible inform the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the request was sent of the grounds for refusing the request.

(9) The authority by whom the request for service is executed shall furnish a certificate proving the service or explaining the reason which has prevented such service and setting forth the fact, the manner and the date of such service or attempted service, and shall send the said certificate to the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the request was sent. The certificate of service or of attempted service shall be placed on one of the duplicates or attached thereto.

ARTICLE 4

(1) Service may be effected, without any request to or intervention of the authorities of the country of execution, by any of the following methods, it being understood that no compulsion shall be used in the course of, or in connection with, such service:

- (a) by a Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin;
- (b) through the post; or
- (c) by any other method of service which is not illegal, under the law existing at the time of service, in the country of execution.

(2) All documents served in the manner provided in sub-paragraph (a) of the preceding paragraph shall, unless the recipient is a national of the Contracting Party from whose territory the document to be served

emanates, either be drawn up in a language acceptable in the country of execution as specified in Article 3 (4) or be accompanied by a translation into such a language certified as correct as prescribed in Article 3 (3).

(3) The Contracting Parties agree that in principle it is also desirable that the provisions of paragraph (2) of this Article should apply to documents served in the manner provided in sub-paragraphs (b) and (c) of paragraph (1) of this Article. Nevertheless, in the absence of any legislation in their respective territories making translations obligatory in such cases, the Contracting Parties do not accept any obligation in this respect.

(4) It is understood that the question of the validity of any service effected by the use of any of the methods referred to in paragraph (1) of this Article will remain a matter for the free determination of the respective courts of the Contracting Parties in accordance with their laws.

ARTICLE 5

(1) In any case where documents have been served in accordance with the provisions of Article 3, the Contracting Party by whose Diplomatic Agent or Consular Officer the request for service was sent shall repay to the other Contracting Party any charges which are payable under the law of the country of execution to the persons employed to effect service and any actual expenses incurred in effecting service. These charges and expenses shall not exceed such as are usually allowed in the courts of the country of execution.

(2) Repayment of these charges and expenses shall be claimed by the competent authority by whom the service has been effected from the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the request was sent when sending to him the certificate provided for in Article 3 (9).

(3) Except as provided above, no fees of any description shall be payable by one Contracting Party to the other in respect of the service of any document.

Part III. Taking of Evidence

ARTICLE 6

(1) When a judicial authority in the territory of one of the Contracting Parties requires that evidence should be taken in the territory of the other Contracting Party, such evidence may be taken, whatever the nationality of the parties or the witnesses may be, in any one of the ways prescribed in Articles 7, 8 or 9.

(2) For the purposes of Part III of this Convention the expressions:

(a) "taking of evidence" shall be deemed to include the taking of the statement of a plaintiff, pursuer, defendant, defender, expert or any other person on oath or otherwise; the submission to a plaintiff, pursuer, defendant, defender, expert or any other person of any oath with regard to any legal proceedings; and the production, identification or examination of documents, samples or other objects;

- (b) "witness" shall be deemed to include any person from whom any evidence is required to be taken;
- (c) "country of origin" shall be deemed to mean the country by whose judicial authority the evidence is required, and "country of execution" the country in which the evidence is to be taken;
- (d) "oath" shall be deemed to include an affirmation.

ARTICLE 7

(1) The judicial authority of the country of origin may, in accordance with the provisions of the law of that country, address itself by means of a Letter of Request to the competent authority of the country of execution, requesting such authority to take the evidence.

(2) The Letter of Request shall be drawn up in a language acceptable in the country of execution as specified in Article 3 (4) or be accompanied by a translation into such a language. The translation shall be certified as correct by a Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin. The Letter of Request shall state the nature of the proceedings for which the evidence is required, giving all necessary information in regard thereto, the names of the parties thereto, and the names, descriptions and addresses of the witnesses. They shall also either:

- (a) be accompanied by a list of interrogatories to be put to the witness or witnesses, or, as the case may be, by a description of the documents, samples or other objects to be produced, identified or examined, and a translation thereof, certified as correct in the manner heretofore provided; or
- (b) shall request the competent authority to allow such questions to be asked *viva voce* as the parties or their representatives shall desire to ask.

(3) Letters of Request shall be transmitted by a Diplomatic Agent or Consular Officer:

- (a) in England and Wales to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature;
- (b) in Scotland to the Crown Agent, Edinburgh;
- (c) in Northern Ireland to the Registrar, Supreme Court of Judicature for Northern Ireland, Belfast;
- (d) in Israel to the Director of Courts.

If the authority to whom a Letter of Request has been transmitted is not competent to execute it, such authority shall, except in cases where execution is refused in accordance with paragraph (6) of this Article, of its own motion forward the Letter of Request to the competent authority of the country of execution, and inform the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the Letter of Request was transmitted to whom it has been forwarded.

(4) The competent authority of the country of execution shall give effect to the Letter of Request and obtain the evidence required by the use of the same procedure and the same measures of compulsion as are employed

in the execution of a commission or order emanating from the authorities of its own country, except that, if a wish that some special procedure should be followed is expressed in the Letter of Request, such special procedure shall be followed in so far as it is not incompatible with the law of the country of execution.

(5) The Diplomatic Agent or Consular Officer by whom the Letter of Request is transmitted shall, if he so desires, be informed of the date when and the place where the proceedings will take place, in order that he may inform the interested party or parties, who shall be permitted to be present in person or to be represented, if they so desire, by barristers, advocates, or solicitors, or by any representatives who are competent to appear before the courts either of the country of origin or of the country of execution.

(6) The execution of a Letter of Request which complies with the provisions of the preceding paragraphs of this Article can only be refused:

- (a) if the authenticity of the Letter of Request is not established;
- (b) if, in the country of execution, the execution of the Letter of Request in question does not fall within the functions of the judiciary;
- (c) if the Contracting Party in whose territory it is to be executed considers that the sovereignty or safety of the State would be prejudiced thereby or that such execution would be against public policy.

(7) In every instance where a Letter of Request is not executed by the authority to whom it is addressed, the latter will as soon as possible inform the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom it was transmitted, stating the grounds on which the execution of the Letter of Request has been refused.

(8) When a Letter of Request has been executed, the competent authority to whom it was transmitted or forwarded shall send to the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom it was transmitted the necessary documents establishing its execution.

ARTICLE 8

(1) The judicial authority of the country of origin may, in the Letter of Request addressed to the competent authority of the country of execution, request such authority to appoint a person, specially designated in the Letter of Request, to take the evidence. A Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin or any other suitable person may be so designated.

(2) Where this procedure is adopted, the provisions of paragraphs (2), (3), (6), (7) and (8) of Article 7 shall apply, together with the provisions of paragraphs (3), (4) and (5) of the present Article.

(3) The competent authority of the country of execution shall give effect to the Letter of Request and shall appoint the person designated to take the evidence, unless such person shall be unwilling so to act. In addition, if necessary, such authority shall make use of such powers of compulsion as it possesses under its own law to secure the attendance of and the giving of evidence by the witnesses before the person so appointed.

(4) The person so appointed shall have power to administer an oath and any person giving false evidence before him shall be liable in the courts of the country of execution to the penalties provided by the law of that country for perjury.

(5) The evidence shall be taken in accordance with the law of the country of origin, provided such method is not contrary to the law of the country of execution, and the presence of the parties shall not be required, provided that they shall be given the opportunity, by reasonable notice, of being present in person, or of being represented by barristers, advocates or solicitors or any other persons who are competent to appear before the courts either of the country of origin or of the country of execution.

ARTICLE 9

(1) The evidence may also be taken, without any request to or the intervention of the authorities of the country of execution, by a person in that country directly appointed for the purpose by the court of the country of origin. A Diplomatic Agent or Consular Officer acting for the country of origin or any other suitable individual may be so appointed.

(2) A person so appointed to take evidence may request the individuals named by the court appointing him to appear before him and to give evidence. He may take all kinds of evidence which are not contrary to the law of the country of execution, and shall have power to administer an oath. The attendance and giving of evidence before any such person shall be entirely voluntary and no measures of compulsion shall be employed.

(3) Requests to appear issued by such person shall, unless the recipient is a national of the country of origin, be drawn up in a language acceptable in the country of execution or be accompanied by a translation into such a language.

(4) The evidence shall be taken in accordance with the procedure recognised by the law of the country of origin, and the presence of the parties shall not be required, provided that they shall be given the opportunity, by reasonable notice, of being present in person, or of being represented by barristers, advocates or solicitors of that country or by any other persons who are competent to appear before the courts either of the country of origin or of the country of execution.

ARTICLE 10

The fact that an attempt to take evidence by the method laid down in Article 9 has failed owing to the refusal of any witness to appear or to give evidence does not preclude a request being subsequently made in accordance with Article 7 or 8.

ARTICLE 11

(1) Where evidence is taken in the manner provided in Article 7 or 8 the Contracting Party, by whose judicial authority the Letter of Request was addressed, shall repay to the other Contracting Party any expenses incurred by the competent authority of the latter in the execution of the

request in respect of any charges and expenses payable to witnesses, experts, interpreters or translators, the costs of obtaining the attendance of witnesses who have not appeared voluntarily, and the charges and expenses payable to any person whom such authority may have deputed to act, in cases where the law of the country of execution permits this to be done, and any charges and expenses incurred by reason of a special procedure being requested and followed. These expenses shall be such as are usually allowed in similar cases in the courts of the country of execution.

(2) Repayment of these expenses shall be claimed by the competent authority by whom the Letter of Request has been executed from the Diplomatic Agent or Consular Officer by whom it was transmitted, when sending to him the documents establishing its execution as provided in Article 7 (8).

(3) Except as provided above, no fees of any description shall be payable by one Contracting Party to the other in respect of the taking of evidence.

Part IV. Provisions relating to Equality of Treatment in Judicial Matters

ARTICLE 12

Legal Protection and Access to the Courts of Justice

(1) The nationals of one Contracting Party shall enjoy in the territory of the other the same rights in respect of the legal¹-protection of person and property, and shall have free access to the courts of justice for the prosecution or defence of their rights under the same conditions, including the taxes and fees payable, as nationals of the other Contracting Party.

(2) This Article applies to criminal as well as to civil and commercial matters.

ARTICLE 13

Security for Costs

The nationals of one Contracting Party resident in the territory of the other shall not be compelled to give security for costs in any case where a national of such other Contracting Party would not be so compelled.

ARTICLE 14

Legal Aid

(1) The nationals of one Contracting Party shall enjoy in the territory of the other Contracting Party a perfect equality of treatment with nationals of the latter Contracting Party as regards free or assisted legal aid.

(2) The provisions of this Article shall apply to criminal as well as to civil and commercial matters, but shall not apply to juridical persons.

ARTICLE 15

Imprisonment for Debt

The nationals of one Contracting Party shall not in the territory of the other Contracting Party be liable to imprisonment as a means of execution for debt or as a conservatory measure in any case where the nationals of the other Contracting Party would not be so liable.

Part V. General Provisions

ARTICLE 16

Any difficulties which may arise in connexion with the operation of this Convention shall be settled through the diplomatic channel.

ARTICLE 17

The present Convention shall be ratified. Instruments of Ratification shall be exchanged as soon as possible. The Convention shall come into force three months after the date on which the Instruments of Ratification are exchanged⁽¹⁾ and shall remain in force for three years after the date of its coming into force. If neither of the Contracting Parties shall have given notice through the diplomatic channel to the other, not less than six months before the expiration of the said period of three years, of its intention to terminate the Convention, it shall remain in force until the expiration of six months from the day on which either of the Contracting Parties shall have given notice to terminate it.

ARTICLE 18

(1) This Convention shall apply in the case of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the territory within the jurisdiction of the Courts of England and Wales, Scotland and Northern Ireland, and in the case of the Government of Israel to the territory within the jurisdiction of the Courts of Israel.

(2) This Convention shall not apply *ipso facto* to any of the territories for the international relations of which the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland are responsible, but the Government of the United Kingdom may, at any time, by a notification given through the diplomatic channel, extend the operation of the Convention to any of the above mentioned territories.

(3) Such notification shall state the authorities in the territory concerned to whom requests for service under Article 3 or Letters of Request under Article 7 are to be transmitted, and the language or languages which are acceptable in that territory, as required by Article 3(4). The date of the coming into force of any such extension shall be one month from the date of such notification.

(4) Either of the Contracting Parties may, at any time after the expiry of three years from the coming into force of an extension of this Convention

(1) The Convention entered into force on 17 November, 1967.

to any of the territories referred to in paragraph (2) of this Article, terminate such extension on giving six months' notice of termination through the diplomatic channel.

(5) The termination of the Convention under Article 17 shall, unless otherwise expressly agreed to by both Contracting Parties, *ipso facto* terminate it in respect of any territories to which it has been extended under paragraph (2) of this Article.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Done in duplicate at London this 5th day of July, 1966, in the English and Hebrew languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

WALSTON

For the Government of Israel:

AHARON REMEZ

ולראיה חתמו על אמנה זו החתומים מטה, שהוסמכו
לכך כדין על-ידי ממשלותיהם.

נעשתה בשני עותקים בלונדון ב-י"ז בתמוז תשכ"ו
בשפות העברית והאנגלית, כששני הנוסחים דין מקור
להם במידה שווה.

בשם ממשלת ישראל

אהרן רמז

בשם ממשלת הממלכה המאוחדת
של בריטניה הגדולה ואירלנד
הצפונית

WALSTON

שנים לאחר תאריך כניסתה לחוקף. אם אף אחת מבעלות-האמנה לא תודיע לאתרה, כצינור הדיפלומטי, לכחות ששה חודשים לפני תום התקופה האמורה של שלוש שנים, על כוונתה לסיים את האמנה, היא חייבא בתקפה עד עכור ששה חודשים מן היום שבו תודיע אחת מבעלות-האמנה על רצונה לסיימה.

סעיף 18

(1) אמנה זו תחול לבבי ממשלה הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית, על השטח שבתחום שיפוטם של בתי-המשפט של אנגליה וויילס, סקוטלנד ואירלנד הצפונית, ולבבי ממשלת ישראל, על השטח שבתחום שיפוטם של בתי-המשפט של ישראל.

(2) אמנה זו לא תחול מעצמה על כל שטח שממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית אחראית ליחסיו הבינלאומיים, אך ממשלת הממלכה המאוחדת תוכל בכל עת, בהודעה שניתנה כצינור הדיפלומטי, להרחיב את תחולתה של האמנה על כל שטח כאמור.

(3) תהודעה חקבע את הרשויות בשטח הנוגע בדבר, שאליהן יש להעביר בקשות-המצאה לפי סעיף 3, או מכתבי-בקשה לפי סעיף 7, ואת הלשון או תלשונות המתקבלות באותו שטח כאמור בסעיף 3(4). תאריך הכניסה לחוקף של הרחבה כאמור יהיה חודש אחד לאחר תאריך ההודעה.

(4) כל בעלת-אמנה זו תוכל, בכל עת לאחר תום שלוש שנים מכניסתה לחוקף של הרחבת אמנה זו על שטח מהשטחים שזכרו בסעיף קטן (2) של סעיף זה, ולסיים את ההרחבה בפתן הודעה סיום ששה חודשים מראש כצינור הדיפלומטי.

(5) סיומה של האמנה לפי סעיף 17 יסיימה מעצמו, גם לבבי כל שטח שעליו הורחבה לפי סעיף קטן (2) של סעיף זה, זולת אם הוסכם במפורש על דרך אחרת בין שתי בעלות-האמנה.

סעיף 14

עזרה מסכסית:

(1) אזרחיה של בעלת האמנה האחת ייהנו, בשטח ארצה של בעלת-האמנה האחרת, משיווי יחס מלא עם אזרחיה של בעלת-האמנה האחרת בכל הנוגע לעזרה מסכסית מטורה מתשלום או נתמכה.

(2) הוראות סעיף זה יחולו על ענינים פליליים כמו על ענינים אזרחיים ומסחריים, אך לא יחולו על גופים מסכסיים.

סעיף 15

מאסר על חוב:

אזרחיה של בעלת-האמנה האחת לא יהיו נתונים בשטח-ארצה של בעלת-האמנה האחרת למאסר כאמצעי להוצאה-לפועל בשל חוב, או כאמצעי מנע, בכל מקרה שבו אזרחי בעלת-האמנה האחרת לא יהיו נתונים לכך.

תק ה' - הוראות כלליות

סעיף 16

קשיים העלולים להתעורר לרגל הפעלתה של אמנה זו ייושבו בצינור הדיפלומטי.

סעיף 17

אמנה זו טעונה אשרור. כתבי-האשרור יוחלפו בהקדם האפשרי. האמנה תיכנס לתקפה שלושה חדשים לאחר התאריך שבו הוחלפו כתבי-האשרור, ויעמוד בתקפה שלוש

ושכר-טרחה והוצאות המשתלמים לאדם שהרשות מינתה לפעול, במקרים שריגוי ארץ-הביצוע מחירים זאת, וכל דמי-טרחה והוצאות שנגרמן בשל נוהל מיותר שהיה צורך לנקוט בו ונקטו בו. הוצאות אלה יהיו כגון ההוצאות המותרות כרגיל במקרים דומים בבחי-המשפט של ארץ-הביצוע.

(2) החזרתן של הוצאות אלה תחבט הרשות המוסמכת שביצעה את מכתב-הבקשה מן הנציג הדיפלומטי או המקיד הקונסולרי שהעכירו את מכתב-הבקשה, בשעת השלטה אליו את המסמכים המוכיחים את ביצועו כאמור בסעיף 7(8).

(3) הוצ' מן האמור לעיל, לא תהא בעלת-האמנה האחת חייבת לשלם להברחה אגרות מכל סוג שהוא בטל בכיית עדות.

חלק ד' - הוצאות בדבר יחס שווה בענינים משפטיים

סעיף 12

הגנה משפטית וביטח לבחי-המשפט:

- (1) אזרחיה של בעלת-האמנה האחת ייהנו בשטח-ארצה של האחרת מאותן זכויות להגנה משפטית על הגוף ועל הרכוש הנחוצות לאזרחיה של הארץ האחרת והאזרחים להם ביטח חופשי לבחי-המשפט לשם חביעת זכויותיהם להגנה עליהן, לפי אותם התנאים, לרבות מסים ואגרות שיש לשלם, כמו אזרחיה של בעלת-האמנה האחרת.
- (2) סעיף זה חל על ענינים פליליים כמד על ענינים אזרחיים ומסחריים.

סעיף 13

ערובה להוצאות:

אזרחיה של בעלת-האמנה האחת היושבים קבע בשטח-ארצה של המדינה האחרת לא יחויבו ליתן ערובה להוצאות ככל מקרה שבו אזרח של בעלת-האמנה האחרת לא היה מחויב לעשות כן.

אפשר למנוח בדרך זו נציב דיפלומטי או פקיד קונסולרי המופלים מטעם ארץ-המוצא או כל יחיד מתאים אחר.

(2) אדם שנחמנה בדרך זו לגבות עדות יכול לבקש מאנשים סמויים על-ידי בית-המשפט שמינה אותו להתייצב לפניו ולהעיד. הוא רשאי לגבות עדות מכל סוג שאיגרו גורד את דיני ארץ-הביצוע, ויחא מוסמך להשביע. ההתייצבות לפני אדם כזה ומתן העדות לפניו יהיו ענין של רשות במורה, ולא ייבוקטו כל אמצעי-כפיה.

(3) בקשות-התייצבות שיוצא אדם כאמור ייערכו בלשון המתקבלה בארץ-הביצוע או יבורף להן הרגום ללשון זו, זולת אם המקבל הוא אזור ארץ-המוצא.

(4) העדות היגבה בהחאם לסדר-הדין המקובל לפי דיני ארץ-המוצא, ונוכחות הצדדים לא הידוש, ובלבד שתינתן להם ההזדמנות לאחר הודעה מוקדמת סבירה, להיות נוכחים בעצמם או מיוצגים על-ידי עורכי-דין של אותה ארץ או על-ידי אנשים אחרים המוסמכים להתייצב בפניו בהי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

סעיף 10

העובדה כי נסיון לגבות עדות לפי הסיסה האמורה בסעיף 9 לא עלה יפה, מחמת סירובו של עד להתייצב או להשמיע עדותו, לא חמוע הגשה בקשה לאחר-בכך בהחאם לסעיפים 7 או 8.

סעיף 11

(1) נגבחה עדות בדרך שנקבעה בסעיפים 7 או 8, חוזיר בעלת-האמנה שרשותה השיבוסיה שלחה את מכתב-הבקשה לבעלת-האמנה האחרת את כל ההוצאות שנגרמו לרשות המוסמכת של האחרונה בביצוע הבקשה, בשל שבר-טרתה והוצאות המשתלמים לעדים, למומחים, לחורגמנים או למתרגמים, את ההוצאות להשגת התייצבותם של עדים שלא באו כרצונם,

סעיף 8

- (1) במכתב-הבקשה הנשלח אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע יכולה הרשות השיפוטית של ארץ-הביצוע לבקש ממנה שתמנה אדם, שהועד לכך במיוחד במכתב-בקשה, לגבות את העדות. אפשר להועיד לענין זה נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא, או כל אדם פחאים אחר.
- (2) מקום שנקטו נוהל כאמור, יחולו הוראות הסעיפים הקטנים (2), (3), (6), (7) ו-(8) של סעיף 7, יחד עם הוראות הסעיפים הקטנים (3), (4) ו-(5) של סעיף זה.

- (3) הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע חקיים את מכתב-הבקשה ותמנה את האדם שהועד לגבות את העדות, זולת אם האדם אינו חפץ לעשות זאת. בנוסף לכך, ואם יהיה צורך, תשתמש הרשות בסמכויות-הכפיה המוקנות לה לפי דיניה, כדי להבטיח שהעדים יתייצבו לפני האדם שנתמנה בדרך זו ויעידו לפניו.
- (4) האדם שנתמנה בדרך זו יהיה מוסמך להשביע את העד, וכל אדם המעיד לפניו עדות-שקר יהיה צפוי, בבתי-המשפט של ארץ-הביצוע, לענשים הקבועים בדיני ארצה ארץ על שבוטח שקר.
- (5) העדות תיגבה לפי דיני ארץ-המוצא, ובלבד ששיטה זו אינה נוגדת את דיני ארץ-מביצוע, ונוכחות הצדדים לא חידרש, ובלבד שתינתן להם הזדמנות, לאחר הורעה מוקדמת סבירה, להיות נוכחים בעצמם או להיות מיוצגים על-ידי עורכי-דין של ארץ-המוצא או על-ידי אנשים אחרים המוסמכים להופיע לפני בתי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

סעיף 9

- (1) אפשר גם לגבות את העדות, בלא בקשה על כך לרשויות ארץ-מביצוע או התערבותן, על-ידי אדם באוחה ארץ שנתמנה לכך במישרין על-ידי בית-המשפט של ארץ-המוצא.

(4) הרשות המוסמכת של ארץ הביצוע חקיים את מכתב-הבקשה ותשיב את העדות הדרושה, בהשקפה באותו נוהל ובאותם אמצעי-כפיה הנקטים בביצוע הוראה או צו שמקורם ברשויות של ארצה, ובלבד שאם הובעה במכתב-הבקשה מטעם שיינקט נוהל מיוחד, יינקט נוהל מיוחד זה במידה שאין הוא נוגד את דין ארץ-הביצוע.

(5) לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי שהעביר את מכתב-הבקשה יש להודיע - אם רצונו בכך - את התאריך והמקום שבהם יחקיימו ההליכים, כדי שיוכלו להודיע לצד או לצדדים המעוניינים, ויותר להם להיות נוכחים בעצמם או להיות מיוצגים, אם רצונם בכך, על-ידי עורכי-דין או על-ידי נציגים אחרים המוסמכים להתייצב לפני כתי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

(6) אין לסרב לביצוע מכתב-בקשה שנחקיים בו האמור בסעיפים האמורים הקודמים של סעיף זה, אלא אם:

(א) לא הוכחה מהימנותו של מכתב-הבקשה;

(ב) ביצועו של מכתב-הבקשה איננו מתפקידה של הרשות השיפוטית בארץ-הביצוע;

(ג) המדינה בעלת-האמנה שבטח ארצה יש לבצעו סבורה כי הביצוע יפגע בריבונותה או בכבודו או יהיה נוגד את חקנת הציבור.

(7) בכל מקרה שמכתב-בקשה אינו מבוצע על-ידי הרשות אליה נשלח, תודיע הרשות על-כך בהקדם האפשרי לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי שהעביר אותו, בציון הנימוקים שהניעו לסרב לביצוע מכתב-הבקשה.

(8) משבוצע מכתב-בקשה, חשלה הרשות המוסמכת אליה הועבר, אל הנציג הדיפלומטי או הפקיד הקונסולרי שהעביר אותו אליה, את המסמכים הדרושים המוכיחים את ביצועו.

(2) מכתב-הבקשה ינוסח בלשון המתקבל בארץ-הביצוע, כמפורט בסעיף 3(4) או יצורף אליו חרבות ללשון כאמור. החרבות יאושר כחרבות נכון על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי המועלים במס ארץ-המוצא. מכתב-הבקשה יגיש את טיב הליך משפטי שבשבילו יש צורך בעדות, ויכלול את כל הידיעות הדרושות לענין, את שמות הצדדים בו, ואת שמותיהם, היאוריהם ומעניהם של העדים. בנוסף על כך:

(א) יצורף למכתב רשימת שאלות שיש להציגן לעד או לעדים, או היאור המסמכים, המוצגים או החכאים האחרים שיש להציג, לזוהות או לבדוק, הכל לפי המקרה, וחרבות, המאושר כחרבות נכון בדרך שנקבעה לעיל;

(ב) סיבוקס בו מן הרשות המוסמכת להחיר שישאלו שאלות בעל-פה כראונם של הצדדים או נציגיהם.

(3) מכתבי-בקשה יועברו על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי:

(א) באנגליה ובזיילס לרשם הבכיר של ביה-המשפט העליון;

(ב) בסקוטלנד לנציג הכתר, אדינבורו;

(ג) באירלנד הצפונית לרשם ביה-המשפט העליון לאירלנד הצפונית, בלפאסט;

(ד) בישראל למנהל בתי-המשפט.

אם הרשות סאליה הועבר מכתב-בקשה אינה מוסמכת לבצעו, העביר את מכתב-הבקשה, ביוזמתה היא - אם אין סירוב לביצוע בהחאם לסעיף קטן (6) של סעיף זה - אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע. וחוריע לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי שהעביר את מכתב-הבקשה למי הועבר המכתב.

(3) חוץ מן האמור לעיל, לא תסלם בעלה-האמנה לחברתה כל אגרה מכל

סוג שהוא בשל המצאה מסמך.

חלק ב' - גביית עדות

סעיף 6

(1) ביקשה רשות שיפוטית בטסת-ארצות של אחת מבעלות-האמנה שהיגבת עדות בטסת-ארצות של בעלה-האמנה האחרת, היגבת עדות זו - תהא אזורתותם של הצדדים או העדים אשר תהא - באחת הדרכים המפורשות בסעיפים 7, 8 או 9.

(2) לענין חלק ג' של אמנה זו:

(א) "גביית עדות" - לרבות שמיעת הודעתו של חובע, נחבע, מומחה או כל אדם אחר, בשבועה או שלא בשבועה; השבעתו של חובע, נחבע, מומחה או כל אדם אחר לענין כל הליך משפטי; והגשתו, זיהויים או בדיקתם של מסמכים, מוצגים או המצאים אחרים;

(ב) "עד" - כל אדם שיש לגבות ממנו עדות כלשהי;

(ג) "ארץ-המוצא" - ארץ שהרשות השיפוטית שלה מבקשת את העדות,

"ארץ-הביצוע" - ארץ שבה יש לגבות את העדות;

(ד) "שבועה" - לרבות הן-צדק.

סעיף 7

(1) הרשות השיפוטית של ארץ-המוצא הוכל, בהתאם לתוראות דיני אותה ארץ, לפנות במכתב-בקשה אל הרשות המוסמכת בארץ-הביצוע, ולבקש ממנה לגבות את העדות.

(א) על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם

ארץ-המוצא.

(ב) באמצעות הדואר;

(ג) באמצעות כל שיטת-המצאה אחרת שאינה בלתי-חוקית, לפי הדין

הקיים בעת ההמצאה בארץ-הביצוע.

(2) כל המסמכים המוצגים בדרך שנקבעה בפסקה (א) של הסעיף הקטן הקודם יבוסחו בשפה המתקבלת בארץ-הביצוע, כמפורט בסעיף 3(4), או יצורף אליהם חריגום לשפה זו, שיאשר כהרבות ג'כוך לפי סעיף 3(3), זולת אם המקבל הוא אזרח המדינה בעלת-האמנה שמשטח-ארצה נובע המסמך, שיש להמציאו.

(3) בעלות-האמנה מסכימות ביניהם כי מבחינה עקרונית רצוי גם שהאמור בסעיף קטן (2) יחול על מסמכים המוצגים בדרך שנקבעה בפסקה (ב) ובפסקה (ג) של סעיף קטן (1). עם זאת, באין כשטח-ארצה של אחת מהן חתיקה המטילה חובת חריגומים במקרים כאלה, אין בעלות האמנה מקבלות על עצמן החתיכות בעוין זה.

(4) מובן ששאלת תקפה של המצאה המבוצעת אגב שימוש כאחת השיטות האמורות בסעיף קטן (1) שמורה לשיקול-דעתם החפטי של בתי-המשפט של כל אחת מבעלות-האמנה בהתאם לדיניה

סעיף 5

(1) בכל מקרה שהומצאו מסמכים בהתאם לאמור בסעיף 3, על בעלת-האמנה, שהנציג הדיפלומטי או הפקיד הקונסולרי שלה שלח את בקשת-ההמצאה, להחזיר לבעלת-האמנה האחרת כל שכר-טרחה שיש לשלמו לפי דיני ארץ-הביצוע לאנשים שהועסקו בכיצוע ההמצאה, וכל תוצאה ממשית שהוצאת חור כדי הביצוע. שכר-טרחה והוצאות אלה לא יעלו על המותר כרגיל בבתי-המשפט של ארץ-הביצוע.

(2) התורתם של שכר-טרחה והוצאות אלה תתבע הרשות המוסמכת שביצעה את ההמצאה מן הנציג הדיפלומטי או הפקיד הקונסולרי ששלח את הבקשה בעת שחשלה אליו את החעודה האמורה בסעיף 3(9).

סעיף זה - אל הרשות המוסמכת בארץ-הביצוע וחודיע לנציג הדיפלומטי או
למקיר הקונסולרי ששלחו את הבקשה למי הועברה להם ביצוע.

(6) ההמצאה תבוצע על-ידי הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע, והיא תמציא את
המסמך בדרך שנקבעה על-פי החוק הפנימי של אותה ארץ בענין המצאת מסמכים
דומים, אלא שאם הובעה בבקשה ההמצאה מטאלה לדרך-המצאה מיוחדת, יגהגור לפי
דרך זו במידה שאיבה נוגדת את חוקי הארץ.

(7) ביצוע בקשת-המצאה שנוכחה כדין בהתאם לחקנות שלעיל בסעיף זה, אין
מסובים לה אלא את:

(א) לא הזכחה מהימנותה של בקשת-המצאה, או

(ב) בעלת-האמנה שבטטה-ארצה יש לכצעה סבורה כי דיבונותה
או בטחונה ייפגעו על-ידי כך, או שהביצוע יהיה נוגד
את תקנת הציבור.

(8) בכל מקרה שבקשת-המצאה אינה מבוצעת על-ידי הרשות סאליה נשלחה, חודיע
הרשות בהקדם ככל האפשר לנציג הדיפלומטי או למקיר הקונסולרי ששלחו את
הבקשה את סיבות הסירוב להיענות לה

(9) הרשות המבצעת את בקשת-ההמצאה חספך תעודה המוכיחה את ההמצאה או המפרשת
את הסיבה שמנעה את ההמצאה, והמציינת את העובדה, מאופן והתאריך של ההמצאה,
או של הנסיון להמציא, וחשלת את התעודה האמורה לנציג הדיפלומטי או למקיר
הקונסולרי ששלחו את הבקשה. תעודת-ההמצאה או הנסיון להמציא תהיה על אחד
הכפלים או במצורף אליו.

סעיף 4

(1) המצאה אפשר שחבוצע, בלא כל בקשה אל רשויות ארץ-הביצוע או בלא התערבותן,
וכמוכן בלי השתמש תוך כדי כך, או לשם כך, באמצעי-כפיה כלשהם באחת הדרכים

(2) בקשה המצאה תנוסח בלשון המתקבלה בארץ-הביצוע, והפרט אה שמוחיהם וחיאוריהם של הצדדים, שמו, חי'אורו ומענו של המקבל, וטיב המטמך שיט להמציאו, ויצורבו אליה שני עותקים של המטמך שיט להמציאו.

(3) המטמך שיט להמציאו ייערך בלשון המתקבלה בארץ-הביצוע או יצורף אליו חרובם ללשון כאמור, בשני עותקים. החרובם יאורש כחרובם נכון על-ידי נציג דיפלומטי או מליד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא.

(4) לעיין אמנה זו:

(א) הלשונות המתקבלות בישראל יהיו עבריים, אנגלית ערבית

וצרפתית;

(ב) הלשון המתקבלה בממלכה המאוחדת תהיה אנגלית;

(ג) ביחס לכל שטח-ארץ שלגביו חקפה אמנה זו מכוח הרחבה לפי

סעיף 18, הפרט ההודעה הנמסרת בהתאם לסעיף 18(2) את

הלשון או הלשונות שיתקבלו באותו שטח-ארץ.

(5) בקשות המצאה יופנו ויישלחו:

(א) באנגליה ובויילס לרשם הבכיר של בית-המשפט העליון;

(ב) בסקוטלנד לגציג הכהר, אדינבורו;

(ג) באירלנד הצפונית לרשם בית-המשפט העליון לאירלנד הצפונית,

בלמאסט;

(ד) בישראל למנהל בחי-המשפט.

אם הרשות שאליה נשלחה בקשה המצאה אינה פוסמכה לבצע אותה, תעביר

ביוזמתה היא את הבקשה - אם אין סירוב לביצוע בהתאם לסעיף קטן (7) של

(ד) "אזרחים" -

(1) ביחס לממשלה הממלכה המאוחדת - נתינים בריטיים

ובני-חסות בריטיים;

(2) ביחס לממשלה ישראל - אזרחי ישראל;

(3) ביחס לשתי המדינות בעלות-האמנה - לרבות גופים

משפטיים שהוקמו או שהוגדרו לפי דיני שטח-ארצה

של בעלת-האמנה;

(ה) "בני-אדם" - יחידים וגופים משפטיים;

(ו) "שטח-ארץ" - כמשמעותו בסעיף 1E.

חלק ב' - המצאת מסמכים משפטיים ושאינם משפטיים

סעיף 2

(1) בקום שיש צורך להמציא מסמכים משפטיים או שאינם משפטיים שנקרכו בעט-4-

ארצה של אחת המדינות בעלות-האמנה, לאנשים בשטח-ארצה של האחרת, אפשר

להמציאם למקבל, תאז אזרחותו אשר הוא, לפי אחת השיטות הקבועות בסעיפים 3

ו-4.

(2) בחלק ב' של אמנה זו, הביטוי "ארץ-המוצא" משמעו הארץ שממנה נובעים

המסמכים שאוחם יש להמציא, והביטוי "ארץ-הביצוע" - הארץ שבה יש לבצע את

המצאת המסמכים.

סעיף 3

(1) בקשת המצאה חופנה והישלח על-ידי נציג דיפלומטי או מקיד קונסולרי

הפועלים בשטח ארץ-המוצא אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע, ובה תתבקש

רשות זו להביא לידי כך שהמספר הנדון יומצא.

אמנה כדבר הליכים משפטיים בענינים אזרחיים ומסחריים

בין

ממשלת ישראל

ובין

ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ממשלת ישראל וממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית,

ברצונן להביט עזרה הדדית בניהול הליכים משפטיים בענינים אזרחיים ומסחריים

המחבררים, או שלפי הצפוי הם עטויים להחבר, בפני הרשויות השיפוטיות שכשטת

ארצה של כל אחת מהן;

הסכימו בניהן לאמור:

חלק א' - הגדרות וחומר

סעיף 1

(1) מקום שאין הוראה אחרת מפורטת, חלה אמנה זו על ענינים אזרחיים ומסחריים בלבד, לרבות ענינים שלא-על-ריב.

(2) לענין אמנה זו:

(א) "פקיד קונסולרי" - כל אדם שנתמנה כדיון, מטעם המדינה השולחת,

למלא המקידים קונסולריים במדינה המקבלת שנתמנה לו אישור

סמיכות או אישור תקף אחר;

(ב) "נציג דיפלומטי" - ראש הפלחת של המדינה השולחת או חבר הסגל

הדיפלומטי של אותה זשלחת, שנחשב כדיון על-ידי המדינה המקבלת;

(ג) "גופים משפטיים" כולל שותפויות, חברות, אגודות ותאגידים אחרים;

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

Government Bookshops

49 High Holborn, London w.c.1
423 Oxford Street, London w.1
13A Castle Street, Edinburgh 2
109 St. Mary Street, Cardiff cf1 1JW
Brazenose Street, Manchester 2
50 Fairfax Street, Bristol 1
258/9 Broad Street, Birmingham 1
7-11 Linenhall Street, Belfast BT2 8AY

*Government publications are also available
through any bookseller*